

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.21.872/2018/4.

A tanács tagjai: Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit a tanács elnöke
Nyíróné dr. Kiss Ildikó előadó bíró

. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes neve (**felperes címe**)

A felperes képviselője:

. Kiss Árpád Ügyvédi Iroda (**fél címe** ügyintéző: dr. Kiss Árpád ügyvéd)

Az alperes: alperes neve (**alperes címe**)

Az alperes képviselője:

ágos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztálya (**fél címe 2** ügyintéző: Beerné dr. Vörös Helga)

A per tárgya: Kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

övärosi Törvényssék 70.P.21.876/2017/15.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

övärosi Ítéltábla 6.Pf.20.344/2018/4-II.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárásí illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az önálló bírósági végrehajtó felperes ellen a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara 2011. június 28. napján fegyelmi feljelentést tett. A Pest Megyei Bíróság mellett működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság (a továbbiakban: elsőfokú fegyelmi bíróság) a 2011. július 22. napján kelt határozatával fegyelmi eljárást indított a felperessel szemben és a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 292. § (1) bekezdése alapján a fegyelmi eljárás jogerős befejezéséig hivatalából felfüggesztette. A határozat ellen a felperes fellebbezett. A Kúria mellett működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság (a továbbiakban: másodfokú fegyelmi bíróság) az elsőfokú fegyelmi bíróság határozatát részben megváltoztatta és a felperes hivatalból való felfüggesztését mellőzte. Döntését azzal indokolta, hogy a felperes ellen indított büntető eljárásban nem rendelték el az előzetes letartóztatását. A tényállás megállapításához szükséges iratok beszerzését nem gátolja, nem akadályozza és nem hiúsítja meg, ha folytatja végrehajtói tevékenységét. A felfüggesztés Vht. 292. § (1) bekezdésében rögzített feltételei ezért nem állnak fenn.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 43.520.201 forint tőke és késedelmi kamatainak a megfizetésére. Keresetét arra alapította, hogy az alperes szervezetébe tartozó, annak szervezeti egységeként működő elsőfokú fegyelmi bíróság a hivatalából jogellenesen történt függesztésével kárt okozott: a felfüggesztés tartama alatt nem folytathatott bírósági végrehajtói tevékenységet, ezért jövedelemtől esett el. Az elsőfokú fegyelmi bíróság egyértelmű, mérlegelésre lehetőséget nem adó jogszabályi rendelkezést tévesen értelmezett és alkalmazott.
- [3] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Az elsőfokú fegyelmi bíróság nem az alperes szervezeti egysége, ezért az alperest nem terheli felelősség a magatartásáért. A Vht. 292. § (1) bekezdésének második fordulója lehetőséget ad a fegyelmi bíróságnak annak mérlegelésére, hogy indokolt-e a fegyelmi eljárás alá vont bírósági végrehajtó hivatalából való felfüggesztése. Az elsőfokú fegyelmi bíróság terhére nem állapítható meg kirívóan okszerűtlen mérlegelés vagy súlyos jogalkalmazási hiba. A felperes nem bizonyította kárának bekövetkezését.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Döntését a Vht. perbeli időszakban hatályos 272. § (2) bekezdés a) pontjára és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 339. § (1) bekezdésére és 349. §-ára alapította.
- [5] Megállapította, hogy az elsőfokú fegyelmi bíróság tevékenységért az alperes felel. A Vht. 272. § (2) bekezdés a) pontja, továbbá a fegyelmi bíróság tagjainak megválasztását szabályozó Vht. 271-272. §-ai kifejezetten nem rendelkeznek a fegyelmi bíróság szervezetéről és működtetőjéről. A Vht. 272. § (2) bekezdés a) pontja értelmében az elsőfokú fegyelmi bíróság - amelynek elnöke az alperes alkalmazottja volt - a Pest Megyei Bíróság mellett működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság és a törvény más, konkrét szervezeti egységet nem jelöl meg. Az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési szabály és a jogszabály szövegének nyelvtani értelmezéséből ezért az következik, hogy a jogalkotó az elsőfokú fegyelmi bíróságot az alpereshez rendelte, az ténylegesen az alperes szervezeti keretei között működött.
- [6] A kereset érdemben alaptalan, mert a Vht. 292. § (1) bekezdése vagylagosan határozza meg a felfüggesztés feltételeit. A fegyelmi bíróság az eljárás alá vont személyt felfüggeszti a hivatalából, ha a büntetőeljárás során letartóztatták. Ebben az esetben a letartóztatás ténye megalapozza a felfüggesztést, azt a fegyelmi bíróság mérlegelés nélkül rendeli el. Ezen túlmenően a fegyelmi bíróság mérlegelési jogkörében eljárva felfüggesztést rendelhet el, ha az „más fontos okból” indokolt.
- [7] Az elsőfokú fegyelmi bíróság határozata a jogszabály második fordulatán alapul, tehát a fegyelmi bíróság mérlegelésének eredménye. A döntés indokolta: a fegyelmi vizsgálat és a fegyelmi eljárás mielőbbi lefolytathatósága, illetve elbíráltatósága érdekében határozott a felfüggesztés mellett. Indokolásában visszautalt a korábban kifejtettekre is: a feljelentésben szereplő adatok alapján alapos a gyanúja annak, hogy a felperes önálló bírósági végrehajtó kollégájával összejátszva nem a jogszabályoknak megfelelően járt el.
- [8] A fegyelmi bíróságnak széleskörű mérlegelési jogkörében eljárva lehetősége van más fontos ok fennállása esetén is az eljárás alatt álló személy hivatalbóli felfüggesztésére. A határozatban megjelölt okok nem iratellenesek és nem kirívóan okszerűtlenek, ezért nem lehet megállapítani, hogy a felfüggesztésről hozott döntéssel az elsőfokú fegyelmi bíróság súlyos jogalkalmazási hibát vétett.
- [9] A felek fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét azzal az indokolásbeli módosítással hagyta helyben, hogy az alperest nem terheli kártérítési felelősség a Pest Megyei Bíróság mellett működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság határozatával okozott kárért.

- [10] A bírósági végrehajtói fegyelmi bíróságok összetételét és működését nem az elsőfokú fegyelmi határozat meghozatalakor hatályos, a bíróságok szervezetéről és működéséről szóló 1997. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) szabályozta, és a Bszi. nem sorolta a bírósági végrehajtói fegyelmi bíróságokat az igazságszolgáltatás szervezetébe tartozó bíróságok közé. A bírósági végrehajtói fegyelmi bíróságok összetételét és működését a Vht. „A végrehajtás szervezete” című V. részében szabályozta, a 271. § rendezi a fegyelmi bíróság tagjai választásának szabályait.
- [11] A Vht. 270-277. §-aihoz fűzött miniszteri indokolásból az állapítható meg, hogy a jogalkotó a bírósági végrehajtók speciális tevékenységének a bíróságokhoz mint az igazságszolgáltatás szerveihez való szoros kapcsolódása miatt, a szakszerűség és a pártatlanság biztosítása céljából tartotta szükségesnek hivatásos bírák bevonását a bírósági végrehajtók fegyelmi ügyeinek intézésébe. Ha nem az igazságszolgáltatáshoz szorosan kapcsolódó szakmai tevékenységet folytató bírósági végrehajtó fegyelmi ügyében eljáró szervezetekről lenne szó, akkor nem lenne szükséges és indokolt hivatásos bírák bevonása a fegyelmi ügyekben eljáró szervezetekbe és fel sem merülhetne, hogy a szakmai fegyelmi szervezet valamelyik bíróság szervezeti egysége.
- [12] Ebből a tényből, továbbá abból, hogy a jogalkotó a végrehajtói fegyelmi bíróságra vonatkozó szabályokat a Vht. „A végrehajtás szervezete” című részében helyezte el, alappal lehet arra következtetni: a jogalkotó a végrehajtás szervezetébe tartozónak tekintette a bírósági végrehajtói fegyelmi bíróságokat és nem állt szándékában a bírósági szervezet részévé tenni.
- [13] Jelentőséget kell tulajdonítani annak is, hogy a Pest Megyei Bíróság mellett működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróságot a Pest Megyei Bíróság Szervezeti és Működési Szabályzata sem tüntette fel szervezeti egységeként annak ellenére, hogy székhelyük azonos volt.
- [14] A Pest Megyei Bíróság elnökének az elsőfokú fegyelmi bírósággal összefüggésben csak annyi feladata volt, hogy a Vht. 272. § (1) bekezdése alapján egy hivatásos bírót kinevezett az elsőfokú fegyelmi bíróságba és az elsőfokú fegyelmi bíróság tagjai a Vht. 273. § (1) bekezdése alapján előtte tettek esküt. Ezen kívül semmilyen munkáltatói, igazgatási, ellenőrzési és gazdasági jogköre nem volt az elsőfokú fegyelmi bíróság és annak tagjai felett.
- [15] A Pest Megyei Bíróság mellett működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság elnöke valóban a Pest Megyei Bíróság hivatásos bírása volt, őt azonban nem a Pest Megyei Bíróság elnöke nevezte ki, hanem a fegyelmi bíróság tagjai választották maguk közül.
- [16] A Pest Megyei Bíróság mellett működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság nem volt a Pest Megyei Bíróság szervezeti egysége és nincs olyan jogszabály, amely az alperes helytállási kötelezettségét állapítaná meg a Pest Megyei Bíróság mellett működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság határozatával okozott károkért, ezért az alperessel szemben nem érvényesíthető eredményesen az ilyen károk megtérítése iránti követelés.
- [17] Egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a Vht. 292. § (1) bekezdése széleskörű mérlegelési lehetőséget enged a fegyelmi bíróságoknak annak megítélésében: mit tekintenek felfüggesztésre alapot adó fontos oknak. Az elsőfokú fegyelmi bíróság terhére nem mutatható ki kirívóan okszerűtlen mérlegelés. Ennek a körülménynek nem a jogellenesség, hanem a felróhatóság, a kártérítési felelősség alóli kimentés szempontjából van jelentősége. A felperest felfüggesztő döntés kirívóan súlyos jogértelmezés vagy jogalkalmazási tévedés hiányában nem róható fel az elsőfokú fegyelmi bíróságnak, a felróhatóság hiánya pedig akkor is a kereset elutasításához vezetne, ha ez elsőfokú fegyelmi bíróság az alperes szervezeti egysége lett volna, vagy jogszabály az alperesre telepítette volna a felelősséget az elsőfokú fegyelmi bíróság által okozott károkért.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben annak az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, megfelelő bizonyítási eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [19] I. A jogerős ítélet szerint nem a törvény által szabályosan létrehozott független és pártatlan bíróság tárgyalta tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül a fegyelmi ügyét. A fegyelmi eljárásban és a perben sérült a hatékony jogorvoslathoz való joga is. Az eljáró bíróságok nem észlelték: a Vht. vonatkozó szabályai alapján el volt zárva attól, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje. A Vht. volt az a törvény, ami meghatározta ügyének bíróságra tartozását.
- [20] Az eljáró bíróságok ezzel megsértették a Magyarországon az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt egyezmény 6. és 13. Cikkét; az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, a 27. cikkét; a Bszi. 8.§-át, 16. §-át és 17. §-át.
- [21] Felmerül a Vht. végrehajtói fegyelmi bírósággal kapcsolatosan alkalmazott szabályainak az Alaptörvény 25. cikk (1), (4) és (8) bekezdésekre ütközése is.
- [22] II. A jogerős ítélet megsértette az Alaptörvény 28. cikkét, mert a bíróságok egy törvény által létrehozott bíróságra vonatkozó szabályokat nem az Alaptörvénnyel összhangban értelmeztek, mellőzve a józan ész és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célok figyelembevételét.
- [23] A végrehajtói fegyelmi bíróság valamennyi kritériumában megfelel a bíróság fogalmának, így azt nem lehet a végrehajtási szervezet részének tekinteni. Ez különösen nem lehetséges a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény (a továbbiakban: Bjt.) 23. § (1) bekezdésére tekintettel, hiszen az eljáró bírák nyilván nem jártak el összeférhetetlenül az ügyben, amennyiben tevékenységük nem is tekinthető bírói tevékenységnek. A jogerős ítélet annak sem tulajdonított jelentőséget, hogy bírósági megnevezéssel, bírósági épületekben eljáró hivatásos bírák jogokat és kötelezettségeket keletkeztető végrehajtható határozatokat hoztak. Súlyosan jogszabálysértő, a jogbiztonság és a bírói karba vetett hit ellen hat a jogerős ítéletnek az az érvelése, amely szerint az alperes nem felel az elsőfokú fegyelmi bíróság tevékenységéért.
- [24] Nincs jelentősége annak sem, hogy a Pest Megyei Bíróság elnökének nem álltak rendelkezésére munkáltatói, igazgatási és ellenőrzési jogkörök. A bírósági szervezet nem hivatkozhat a kártérítési felelősség alóli mentesülés okaiként esetleges jogalkotói szervezeti, vezetői mulasztásokra. Értelmezhetetlen, hogy a jogerős ítélet szerint nincs olyan jogszabály, ami megállapítaná az alperes helytállási kötelezettségét a Pest Megyei Bíróság mellett működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság határozatával okozott károkért, mert ez a jogszabály az általa a keresetlevélben megjelölt régi Ptk. 339. és 349. §-a.
- [25] III. Nem értékelték az eljáró bíróságok, hogy az elsőfokú fegyelmi bíróság kirívóan okszerűtlenül mérlegelve járt el határozata meghozatalakor. Nem fogadható el az az érvelés, hogy a Vht. 292. § (1) bekezdése széleskörű mérlegelési lehetőséget biztosít az elsőfokú fegyelmi bíróságnak. Garanciális követelmény, hogy a legsúlyosabb büntetést előrehozó mellékintézkedésről szóló döntés megfelelően indokolt legyen, mert az nyilvánvalóan jelentős érdeksérelmet okoz. Az elsőfokú fegyelmi bíróság határozata azonban semmilyen ésszerű, bizonyítékokkal alátámasztott vagy akár valószínűsített tényállást nem tartalmaz, a döntés megalapozatlan.
- [26] Megalapozottan hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben született kúriai döntésben, (a másodfokú fegyelmi bíróság határozatában) tett megállapításokat felülbírált, ezzel megsértette a régi Pp. 4. § (1) bekezdését. Ha az első fokon eljáró bíróság nem sértett jogszabályokat, úgy az ügyben hozott kúriai döntéssel ellentétes határozat keletkezik, ami nyilvánvalóan jogszabálysértő.
- [27] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. A Bszi. 1. §-a szerint az igazságszolgáltatást a bíróságok gyakorolják, a 2. § (1) bekezdése pedig a bíróságok feladatát abban jelöli meg, hogy a vitássá tett vagy megsértett jogról törvényben szabályozott eljárás során véglegesen döntenek. A 16. § taxatív módon felsorolja az igazságszolgáltatást gyakorló bíróságokat, ebbe a felsorolásba a fegyelmi bíróság nem tartozik bele. A fegyelmi bíróság nem

igazságszolgáltatási tevékenységet végez és a Bszi. nem nevesíti bíróságként, ezért a felperes tévesen állította felülvizsgálati kérelmében, hogy a fegyelmi bíróság is bíróságnak minősül.

- [28] A jogerős ítélet az alperes helytállási kötelezettsége hiányának megítélésakor a Vht. 272. § (1) bekezdésének és a Vht. 273. § (1) bekezdésének megfelelően rögzítette az alperes elnökének a fegyelmi bírósággal kapcsolatos jogköreit. A másodfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az elsőfokú fegyelmi bíróság nem az alperes szervezeti egysége.
- [29] A felperes tévesen és iratellenesen hivatkozott felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a jogerős ítélet jogszabályi hivatkozás nélkül állapította meg: az elsőfokú bíróságot sem a Kúria mellett működő másodfokú fegyelmi bíróság határozata, sem annak indokolása nem kötötte. A jogerős ítélet utalt a Pp. 4. § (1) bekezdésére és indokolta is, hogy az adott jogszabályt miért nem kell alkalmazni.
- [30] A felperes tévesen értelmezte a jogerős ítélet kártérítési kötelezettség hiányára vonatkozó indokolását is. A jogerős ítélet a jogellenességet azzal összefüggésben állapította meg, hogy az elsőfokú fegyelmi bíróság felfüggesztésről szóló rendelkezését a másodfokú fegyelmi bíróság mellőzte. Ennek a körülmények azonban nem a jogellenesség, hanem a felróhatóság, a kártérítési felelősség alóli kimentés szempontjából van jelentősége.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [31] A felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása előtt a Kúria az alábbiakra mutat rá: a felülvizsgálat nem az első- és másodfokú eljárás folytatása, nem harmadfokú eljárás, hanem szigorú rendelkezések által szabályozott rendkívüli perorvoslat. A felülvizsgálati eljárás tárgya a régi Pp. 270. § (2) bekezdés alapján a jogerős határozatnak a felülvizsgálati kérelem keretei között történő felülbírlata. A jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, ami az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt. Ennek oka, hogy a felülvizsgálatnak csak olyan téves jogi álláspont vagy mulasztás lehet az alapja, amely az eljárás korábbi szakaszaiban is a per tárgya volt. Amely kérdéssel a korábban eljáró bíróságok erre irányuló kérelem hiányában nem foglalkozhattak, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem követhettek el (BH 2017.232.).
- [32] A felperes a felülvizsgálati kérelemben (I. pont alatt összesített érvelések) tartalma szerint azt sérelmezte: a fegyelmi eljárás kezdeményezését megalapozó magatartását nem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében és a Bszi. 8. §, 16. § és 17. §-ában szabályozott, ún. rendes bíróságok bírálták el. Ez a kérdés az első- és másodfokú eljárásnak nem volt tárgya, abban az eljáró bíróságok nem döntöttek, így elbírálásával értelemszerűen nem követhettek el jogszabálysértést. A Kúria ezért a felülvizsgálati kérelem ezen részét érdemben nem vizsgálta.
- [33] A felperes felülvizsgálati kérelmének érdemben elbírálnak részét megalapozatlan.
- [34] A másodfokú bíróság az Alaptörvény 28. cikkének, a régi Ptk. 339. és 349. §-ának, továbbá a Bjt. 23. § (1) bekezdésének megsértése nélkül állapította meg, hogy az alperes nem felel az elsőfokú fegyelmi bíróság határozatával okozott kárért.
- [35] A Bjt. 23. § (1) bekezdésének az elsőfokú fegyelmi határozat hozatalakor hatályos szövege szerint: A bíró a tisztsége ellátásán kívül csak tudományos, művészi, irodalmi, oktató- és műszaki alkotómunkát végezhet kereső tevékenységként, de ezzel nem veszélyeztetheti függetlenségét és pártatlanságát, illetve nem keltheti annak látszatát, valamint nem akadályozhatja hivatali kötelezettségei teljesítését. Az idézett jogszabályi rendelkezés azért nem sérülhetett, mert az elsőfokú fegyelmi bíróság bíró tagja ezt a tevékenységét a Vht. „A fegyelmi ügyben eljáró szervek” fejezetének szabályai szerint, a Vht. 272. § (1) bekezdésében szabályozott, a megyei bíróság elnöke által történő kinevezésének eredményeként; nyilvánvalóan nem tisztsége ellátásán kívül, hanem bírói tisztségénél fogva látta el.
- [36] Jogszabálysértés nélkül fejtette ki a másodfokú bíróság: önmagában az a tény, hogy a Vht. 272. § (1) bekezdés alkalmazásával minden megyei bíróság elnöke (így az alperes elnöke is) egy fegyelmi bírót kinevezett a bírák közül, továbbá az, hogy a Vht. 273. § (1) bekezdés alapján az ügyben eljáró

elsőfokú fegyelmi bíróság tagjai működésük megkezdése előtt az alperes elnöke előtt tettek esküt, még nem eredményezi azt, hogy az elsőfokú fegyelmi bíróság az alperes szervezeti egysége lett volna, amelynek határozatával okozott kárért az alperes felel.

- [37] Tévesen hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében arra is, hogy az általa megjelölt jogszabály: a régi Ptk. 339. § és a 349. § állapítja meg az alperes helytállási kötelezettségét a mellette működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság határozatával okozott kárért. A hivatkozott jogszabályok a felperes kártérítési követelésének az alperessel szembeni jogszabályi alapját jelentik; nem pedig azt, ami alapján megállapítható az alperes felelőssége a mellette működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság tevékenységéért.
- [38] Az alperes helytállási kötelezettsége csak egyértelmű jogszabályi rendelkezés alapján állapítható meg. Ilyen konkrét rendelkezés nem pótolható kizárólag a jogszabály Alaptörvény 28. cikkének megfelelő értelmezésével.
- [39] A másodfokú bíróság a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabályok megsértése nélkül utasította el a keresetet az alperes passzív perbeli legitimációjának hiánya miatt. (jogerős ítélet 5. oldal ötödik bekezdés) Az alperes felelősségének hiányában szükségtelenül vizsgálta a kártérítési felelősség alóli kimentés feltételeinek fennállását. A Kúria ezért a felperes ebben a körben kifejtett, a felülvizsgálat kérelem III. pontjában összesített érveléseket érdemben nem vizsgálta.
- [40] A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyalás tartása nélkül bírálta el.
- [42] Az alperesnek nem volt költségigénye, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 79. § (1) bekezdése szerint a Kúriának ebben a kérdésben nem kellett határoznia.
- [43] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperes köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 50. § (1) bekezdése szerinti 3.500.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2020. február 11.

dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. a tanács elnöke, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. előadó bíró, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

